

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/3115. számú
törvényjavaslat**

**a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények
módosításáról**

**Előadó:
Lázár János
Miniszterelnökséget vezető miniszter**

Budapest, 2015. február

2015. évi ... törvény

a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról

1. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

1. §

(1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 33. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben az egészségkárosodott személy egészségkárosodásának mértékét, az egészségkárosodás felülvizsgálatának szükségességét, valamint a felülvizsgálat szükségessége esetén annak időpontját az eljáró hatóság szakkérdésként megvizsgálja.”

(2) Az Szt. 45. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 18. életévét betöltött tartósan beteg hozzátartozójának ápolását, gondozását végző személy részére megállapított települési támogatás a társadalombiztosítási tárgyú jogszabályok alkalmazásában ápolási díjnak minősül, ha az ellátás önkormányzati rendeletben szabályozott havi összege eléri az ápolási díj központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott alapösszegének a 80%-át.”

(3) Az Szt. 50/A. § (4)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a § a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A járási hivatal szakkérdésként megvizsgálja az igazolásban feltüntetett havi rendszeres gyógyító ellátás iránti szükséglet szakmai megalapozottságát és a rendszeres gyógyító ellátások havi költségét.

(5) A (4) bekezdés szerinti szakkérdés vizsgálatának normatív közgyógyellátás megállapítását kérelmező személy esetében akkor van helye, ha a kérelmező megfelel az előírt jövedelmi feltételeknek.

(6) Ha az igazolásban feltüntetett gyógyító ellátás iránti szükségletet a járási hivatal nem tartja megalapozottnak, adategyeztetés céljából megkeresi az igazolást kiállító háziorvost.

(7) A rendszeres gyógyító ellátások havi költségének megállapítása során

- a) a 49. § (2) bekezdés *b*) és *c*) pontja szerinti esetben a közfinanszírozás alapjául elfogadott ár figyelembevételével számított térítési díjat kell alapul venni,
- b) külön meg kell jelölni az egyéni gyógyszerkeret alapjául szolgáló gyógyszer térítési díjának – ideértve a külön jogszabály szerint kiemelt, indikációhoz kötött támogatásban részesített gyógyszerért dobozonként fizetendő díjat – összegét (a továbbiakban: gyógyszerköltség).

(7a) A gyógyszerköltség meghatározásánál a kérelmező krónikus betegségéhez igazodó, egyhavi mennyiségre számolva legalacsonyabb költségű, külön jogszabályban meghatározott szakmai szabályok szerint elsőként választandó, legalacsonyabb napi terápiás költséggel alkalmazott készítményeket kell alapul venni. A gyógyszerköltség megállapítása során legfeljebb havi 6000 forintig vehetők figyelembe a nem csak szakorvos által, illetve nem csak szakorvosi javaslatra rendelhető gyógyszerek. Ha a kérelmező havi gyógyszerköltsége a 6000 forintot meghaladja, a 6000 forint feletti összeg a csak szakorvos által, illetve csak szakorvosi javaslat alapján rendelhető gyógyszerek figyelembevételével állapítható meg.”

(4) Az Szt. a következő 135. §-sal egészül ki:

„135. § E törvénynek a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi ... törvénnyel megállapított 45. § (2a) bekezdését a 2015. február 28-án hatályos 43/B. § alapján 2015. március 1-jét megelőző kezdő időponttal megállapított és 2015. március 1-jétől települési támogatásként nyújtott méltányossági ápolási díjra is alkalmazni kell.”

(5) Az Szt.

- a) 10. § (8) és (9) bekezdésében a „kincstár” szövegrészek helyébe a „Kormány által kijelölt szerv” szöveg,
- b) 36. § (2) bekezdés *c*) pontjában a „vételét;” szövegrész helyébe a „vételét; vagy” szöveg,
- c) 43. § *a*) pontjában az „a rehabilitációs hatóság komplex minősítése” szövegrész helyébe a „komplex minősítés” szöveg,
- d) 50. § (2) bekezdésében az „egészségbiztosítási szerv által” szövegrész helyébe a „50/A. § (4) bekezdése szerint” szöveg,
- e) 50/B. § (1) bekezdésében az „állásfoglalás alapján lehet megállapítani” szövegrész helyébe az „állásfoglalás alapján is meg lehet állapítani” szöveg

lép.

(6) Hatályát veszti az Szt.

- a) 33. § (7) bekezdése,
- b) 36. § (2) bekezdés *d*) pontja,
- c) 37/B. § (1a) bekezdése,
- d) 50/A. § (10) bekezdésében a „nyolc napon belül” szövegrész,

- e) 50/A. § (10) bekezdés c) pontjában az „– a (6) bekezdés szerinti szakhatósági állásfoglalás alapján –” szövegrész,
 f) 132. § (4) bekezdés a) pontja.

2. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

2. §

(1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 84. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkavédelmi hatóság jogosult

- a) a munkahelyek tekintetében a munkáltatót határozatban kötelezni, hogy írásban nyújtson tájékoztatást a megjelölt munkavédelmi követelmények teljesítéséről;
- b) valamennyi munkahelyen – külön engedély nélkül, az ellenőrzést végző kormánytisztviselő ellenőrzési jogosultságát az erre jogosító igazolványával (amely a sorszámot, az eljáró kormánytisztviselő nevét és a munkavédelmi hatóság megnevezését tartalmazza) igazolva – ellenőrzést tartani;
- c) a munkabaleseteket – kivéve a közúti közlekedéssel kapcsolatosakat – és a fokozott expozíciós eseteket – a munkáltató ez irányú felelősségét nem érintve – kivizsgálni;
- d) a munkáltatót felhívni az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek teljesítésére;
- e) a munkáltatót a feltárt hiányosságok meghatározott határidőn belül történő megszüntetésére kötelezni;
- f) az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó előírások súlyos megszegésével foglalkoztatott munkavállalót a kifogásolt munkavégzéstől eltiltani;
- g) a munkavállaló egészségét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszély esetén, határértéket meghaladó expozícióban, rákkeltő, mutagén, teratogén hatású veszély előfordulásakor – annak elhárításáig –, vagy nem megfelelő védelmet nyújtó védőeszköz használatakor a veszélyes tevékenység, illetve üzem, üzemrész működésének, munkaeszköz, egyéni védőeszköz, veszélyes anyag vagy keverék használatának felfüggesztését elrendelni;
- h) elrendelni a 23. § (2) bekezdése szerinti ellenőrzést;
- i) a balesetet munkabalesetnek minősíteni, továbbá a munkabaleset bejelentését vagy kivizsgálását elrendelni, ha a bejelentést vagy a kivizsgálást elmulasztották, nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelően végezték, vagy ha a munkáltató a balesetet jogszabályba ütköző módon nem tekinti munkabalesetnek;
- j) a munkaeszköz és egyéni védőeszköz működését, használatát felfüggeszteni, ha az nem rendelkezik a 18. § (3)–(4) bekezdésében meghatározott okirattal;
- k) a munkáltatót arra kötelezni, hogy az éjszakai munkavégzés keretében foglalkoztatott munkavállalói átlagos statisztikai létszámát, munkarendjét, az éjszakai munkavégzés körülményeire vonatkozó – a határozatban megjelölt egyéb – információkat, valamint a közölt adatokban, tényekben bekövetkező változást időszakonként bejelentse;

- l) a munkahelyen tartózkodó személytől az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást kérni, valamint az ilyen személyt személyi azonosság igazolására felhívni;
 m) az ellenőrzés lefolytatásának akadályozása esetén a rendőrség igénybevételére;
 n) munkahigiénés vizsgálatok elvégztetését elrendelni.”

(2) Az Mvt. 84. § (2), (3) és (4) bekezdésében az „A felügyelő” szövegrész helyébe az „A munkavédelmi hatóság” szöveg lép.

3. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítása

3. §

(1) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) „A környezethasználat feltételei és hatósági engedélyezése” alcíme a következő 66/A. §-sal egészül ki:

„66/A. § (1) A környezethasználattal járó tevékenység engedélyezésére irányuló hatósági eljárásban a környezetvédelmi szempontok érvényesülését szakhatósági közreműködés keretében vagy szakkérdésként kell vizsgálni.

(2) A hatóság a tervezett tevékenység elvégzéséhez nem járulhat hozzá, ha az környezeti elemet veszélyeztetne vagy károsítana.”

(2) A Kvt. 92. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakkérdést a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság más hatóság eljárásában – jogszabály alapján – szakértőként vizsgálja.”

(3) A Kvt. 96/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96/A. § (1) A közigazgatási hatósági eljárás során felmerülő mintavételi, laboratóriumi és az egyéb műszeres vizsgálatok költségei, továbbá az eljárás során a tényállás tisztázása kapcsán felmerült személyi és dologi költségek egyéb eljárási költségnek minősülnek.

(2) A nem környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági eljárásban a környezetvédelmi és természetvédelmi szakkérdés vizsgálatával kapcsolatban felmerülő költségek egyéb eljárási költségnek minősülnek.”

(4) A Kvt. 110. § (7) bekezdése a következő 21a. ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„21a. a hatósági eljárás során felmerülő, a környezetvédelmi és természetvédelmi szakkérdés vizsgálatával kapcsolatos egyéb eljárási költségeket;”

(5) A Kvt. 110. § (7) bekezdése a következő 36. ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„36. a szakértőként eljáró környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság szakértői díját.”

(6) A Kvt. 110/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„110/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben

a) jelölje ki

aa) a környezetvédelmi hatóságot,

ab) a vízvédelmi hatóságot,

ac) a környezetvédelmi igazgatási szervet,

ad) a vízvédelmi igazgatási szervet,

ae) a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági eljárásban szakértőként kirendelhető szervezetet, továbbá

b) meghatározza

ba) a környezetvédelmi és vízvédelmi eljárások során vizsgálandó,

bb) a hatósági eljárásokban vizsgálandó környezetvédelmi és vízvédelmi

szakkérdéseket.”

4. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

4. §

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény

a) 23. § a) pontjában az „azok kifizetésével, illetve ellenőrzésével kapcsolatban” szövegrész helyébe az „azok kifizetésével, ellenőrzésével, valamint a kifizetett ellátások visszafizetésével, megtérítésével kapcsolatban” szöveg,

b) 32. § q) pontjában a „kincstár” szövegrész helyébe a „kincstár, fővárosi és megyei kormányhivatal, valamint lakásgazdálkodásért és lakáspolitikáért felelős miniszter” szöveg

lép.

5. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosítása

5. §

(1) A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Tftv.) 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A területrendezésért felelős miniszter feladatkörébe tartozó egyes területrendezési hatósági eljárással összefüggő hatósági feladatokat az állami főépítési hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal látja el.

(2) Az állami főépítési hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal

a) véleményezi illetékességi területén a területrendezési terveket és indokolt esetben javaslatot tehet e tervek módosítására,

b) véleményezi az országos, valamint az illetékességi területét érintő regionális fejlesztési programokat és azoknak a területrendezési tervekkel való összhangját,

c) nyilatkozik a megyei területrendezési tervnek az országos és a kiemelt térségi tervekkel, továbbá a településrendezési eszközöknek az országos, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervekkel való összhangjáról.”

(2) A Tftv. 23/D. § (1), (2), (3), (3a), (6), (7), (9) és (10) bekezdésében az „állami főépítész” szövegrész helyébe az „állami főépítési hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal” szöveg lép.

6. A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

6. §

(1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaügyi ellenőrzést – az e törvényben foglalt kivételekkel – a munkaügyi hatóság látja el.”

(2) A Met. 2/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaügyi hatóság ellenőrzési tevékenységét az e törvény szerinti szempontok alapján a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által megállapított és a miniszter által vezetett minisztérium hivatalos lapjában évenként, az ellenőrzési időszakot megelőző 45 napig közzétett ellenőrzési irányelv alapján végzi.”

(3) A Met. 4. §-a és 4/A. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„4. § (1) A munkaügyi hatóság a foglalkoztató valamennyi munkahelyén külön engedély és előzetes bejelentési kötelezettség nélkül ellenőrzést tarthat.

(2) Az ellenőrzés során a munkaügyi hatóság jogosult

- a) a munkahelyen tartózkodó személyek személyazonosságának igazoltatással történő megállapítására,
- b) a Társadalombiztosítási Azonosító Jel (a továbbiakban: TAJ) használatára.

4/A. § A munkaügyi hatóság kormánytisztviselője hatósági ellenőrzést erre jogosító igazolvány birtokában végezhet. Az igazolvány tartalmazza a munkaügyi hatóság kormánytisztviselője nevét, az igazolvány sorszámát, és az eljárásra illetékes munkaügyi hatóság megnevezését.”

(4) A Met. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkaügyi hatóság az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok miatt eljárása során a következő intézkedésekkel élhet:

- a) megtiltja a további foglalkoztatást, ha az alkalmazás vagy a foglalkoztatás a 3. § (1) bekezdés a) pontjának első és második fordulója, továbbá b), e), f), i), k) és s) pontja esetében a jogszabálysértés súlyossága miatt nem tartható fenn és a sérelem rövid időn belül nem orvosolható; ha a további foglalkoztatás megtiltására azért került sor, mert a foglalkoztató megsértette a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére vagy a jogviszony bejelentésére vonatkozó rendelkezéseket, a munkaügyi hatóság az eltiltás időtartamára kötelezi a munkáltatót az Mt. 146. § (1) bekezdése szerinti díjazásnak a munkavállaló részére történő megfizetésére,
- b) kötelezi a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott időn belül történő megszüntetésére,
- c) kötelezi a foglalkoztatót a központi költségvetésbe történő befizetésre a harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatásának engedélyezésére vonatkozó szabályok megsértése miatt a 7/A. §-ban foglaltak szerint,
- d) munkaügyi bírságot szab ki a 6/A. §-ban és a 7. §-ban foglaltak szerint,
- e) az 1. § (5) bekezdése alapján eljárva megállapítja a foglalkoztatásra irányuló jogviszonynak a munkába lépés napjától történő fennállását és kötelezi a foglalkoztatót a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyra vonatkozó szabályok betartására,
- f) eltiltja a foglalkoztatót tevékenysége folytatásától, ha foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályban előírt engedéllyel, nyilvántartásba vétellel nem rendelkezik,
- g) a 3. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt, a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre vonatkozó jogsértés megállapítása esetén a gyermek veszélyeztetettsége miatt jelzéssel él a gyermekjóléti szolgálatnál, vagy
- h) a további jogsértés megelőzésének érdekében – a b) pont alkalmazhatóságának hiányában – megállapítja a munkáltató jogsértését.”

(5) A Met. 6. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkaügyi hatóság a foglalkoztató és a részére munkát végző személy közötti jogviszony tartalmát érintő intézkedést nem hozhat, amennyiben az ellenőrzést megelőzően a felek között az ellenőrzés tárgyát érintően munkaügyi vita indult.”

(6) A Met. 6/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Munkaügyi bírság kiszabása nem mellőzhető, ha a foglalkoztató

a) a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre (ideértve a gyermekmunka tilalmát is) vonatkozó rendelkezéseket megsértette,

b) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésével összefüggésben nem tett eleget az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (4) bekezdés *a)* pontjában, illetve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 11. §-ában foglalt bejelentési kötelezettségének,

c) a jogszabályban vagy kollektív szerződésben megállapított munkabér összegére és a kifizetés határidejére vonatkozó rendelkezéseket megsértette, ide nem értve a felszámolási eljárás alatt álló foglalkoztatót, vagy

d) hatósági nyilvántartásba vétel hiányában folytat munkaerő-kölcsönzésre irányuló tevékenységet.”

(7) A Met. 7. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A 6. § (1) bekezdés *b)*, *e)*, *f)* és *h)* pontjában meghatározott jogkövetkezmény, valamint munkaügyi bírság egyidejű alkalmazása esetén egy határozatot kell hozni.”

(8) A Met. 8/A. § (4) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e törvény alapján lefolytatott eljárásokban a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény jogorvoslati eljárásait a következő eltérésekkel kell alkalmazni:)

„*b)* a bíróság a 7. § (8) bekezdése alapján hozott határozat valamely rendelkezésének hatályon kívül helyezése esetén a munkaügyi bírság összegét a hatályon kívül helyezett rendelkezésre tekintettel megváltoztathatja.”

(9) A Met. 9. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5b) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki a munkaügyi hatósági jogkör gyakorlóját a honvédségi szervezeteknél, a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium vagyongazdálkodásában lévő területen honvédelmi érdeket is szolgáló telepített munkahelynél és ideiglenes építési munkahelynél, a Katonai Nemzetbiztonsági

Szolgálatnál, valamint azon gazdasági társaságoknál, amelyeknél a tulajdonosi jog gyakorlója a honvédelemért felelős miniszter (a továbbiakban együtt: honvédelmi foglalkoztatók).”

(10) A Met. 9. § (6) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap)

„a) a honvédelemért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a honvédelmi foglalkoztatók tekintetében a munkaügyi ellenőrzés eljárási, valamint a 3. § és a 6. § alkalmazásának eltérő szabályait,”

(11) A Met.

a) 1. § (5) bekezdésében, 6. § (2) bekezdésében az „A felügyelő” szövegrész helyébe az „A munkaügyi hatóság” szöveg,

b) 2/A. § (2) bekezdésében az „A munkaügyi hatóság vezetője ellenőrzési irányelve” szövegrész helyébe az „Az ellenőrzési irányelv” szöveg,

c) 6/A. § (2) bekezdés a) pontjában a „munkaügyi ellenőrzés” szövegrész helyébe a „hatósági ellenőrzés” szöveg

lép.

7. Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény módosítása

7. §

(1) Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 22/E. §-át megelőző alcím cím helyébe a következő cím lép:

„Az orvosszakértői, rehabilitációs, illetve szociális szakértői szerv, a rehabilitációs hatóság, valamint egyes szociális ellátások megállapítása céljából eljáró szerv adatkezelése”

(2) Az Eüak.

a) 4. § (2) bekezdés g) pontjában az „illetve az ártámogatás elszámolása,” szövegrész helyébe az „illetve az ártámogatás elszámolása, valamint a társadalombiztosítási ellátások megállapítása, kifizetése és a kifizetett ellátások visszafizetése, megtérítése érdekében,” szöveg,

b) 22/E. § (1) bekezdés első mondatában a „rehabilitációs hatóság” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság, a szociális feladatkörében eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal (a továbbiakban: járási hivatal)” szöveg,

c) 22/E. § (1) bekezdés második mondatában, 22/E. § (3) bekezdésében, 22/E. § (4) bekezdésében a „rehabilitációs hatóság” szövegrészek helyébe a „rehabilitációs hatóság, a járási hivatal” szöveg,

d) 22/E. § (2) bekezdésében a „rehabilitációs hatóságnak a szakértői tevékenység elvégzésével megbízott dolgozója” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóságnak, járási hivatalnak a szakértői tevékenység elvégzésével, a szakkérdés elbírálásával megbízott dolgozója” szöveg

lép.

8. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítása

8. §

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 59. § (2) bekezdés c) pontjában az „az állami főépítész” szövegrész helyébe az „a fővárosi és megyei kormányhivatal, a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala” szöveg lép.

9. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

9. §

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény

a) 44/A. § (1) bekezdésében a „kincstár” szövegrészek helyébe a „családtámogatási igazgatási eljárásban, illetve a fogyatékosági támogatás ügyében másodfokon eljáró hatóság” szöveg,

b) 44/A. § (5) bekezdésében a „szakhatósági állásfoglalásával” szövegrész helyébe a „szakhatósági állásfoglalásával, hatósági bizonyítványával, határozatával” szöveg

lép.

10. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

10. §

(1) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 20. § (7)–(7b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) Az országos várólista-nyilvántartást vezető szerv kezdeményezésére az egészségügyi államigazgatási szerv köteles megvizsgálni, hogy az egészségügyi szolgáltató megfelel-e a

működési engedély kiadásának feltételül külön jogszabályban meghatározott szakmai minimumfeltételeknek, amennyiben a várólista hossza szakember, gép, műszer, orvostechikai eszköz hiánya miatt aránytalanul eltér az országos átlagtól.

(7a) Az egészségügyi államigazgatási szerv a (7) bekezdés szerinti vizsgálat eredményéről 15 napon belül tájékoztatja az országos várólista-nyilvántartást vezető szervet.

(7b) Amennyiben a várólisták hossza egyes ellátások esetében aránytalanul eltér egymástól, az országos várólista-nyilvántartást vezető szerv kezdeményezheti az egészségügyi államigazgatási szervnél az érintett egészségügyi szolgáltató kapacitásainak és ellátási területének a külön törvény szerinti módosítását.”

(2) Az Ebtv. 47. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A táppénz folyósítását meg kell szüntetni, ha a jogosult az elrendelt orvosi vizsgálaton elfogadható ok nélkül nem jelent meg, vagy a keresőképesség elbírálásának ellenőrzése során a szakértő, illetve a felülvéleményező főorvos általi vizsgálatához nem járult hozzá. A szakértő, illetve a felülvéleményező főorvos – a kezelő orvos jelenlétében – a keresőképességet a jogosult tartózkodási helyén is ellenőrizheti. A táppénz folyósítását akkor is meg kell szüntetni, ha a táppénzre jogosult a keresőképességét elbíráló orvos utasításait nyilvánvalóan nem tartja be, illetve a gyógyulását tudatosan késlelteti.”

(3) Az Ebtv. 65. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A baleseti táppénz iránti kérelem benyújtására, elbírálására és folyósítására a táppénzre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

(4) Az Ebtv. 70. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 68/B. §-on alapuló határozatot az egészségbiztosító hozza.”

(5) Az Ebtv.

a) 70. § (4) bekezdésében a „67. §-on alapuló” szövegrész helyébe a „67. és 68. §-on alapuló” szöveg,

b) 79. § (1) bekezdésében az „a társadalombiztosítási feladatot ellátó szervek hatáskörébe utalt más ellátások megállapítása, folyósítása és ellenőrzése céljából” szövegrész helyébe az „a társadalombiztosítási feladatot ellátó szervek hatáskörébe utalt más ellátások megállapítása, folyósítása és ellenőrzése, valamint a kifizetett ellátások visszafizetése, megtérítése céljából” szöveg,

c) 79/A. § (3) bekezdésében az „a Magyar Államkincstár” szövegrész helyébe az „az egységes szociális nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatokat ellátó szerv, szervezet” szöveg

lép.

(6) Hatályát veszti az Ebtv.

a) 20. § (7c) bekezdése,

b) 45. § (3a) bekezdése,

c) 47. § (4) bekezdése,

d) 83. § (2a) bekezdés b) pontja.

11. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosítása

11. §

(1) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kötv.) a következő 62/A. §-sal egészül ki:

„62/A. § (1) A kulturális örökségvédelmet érintő hatósági eljárásban az örökségvédelmi szempontok érvényesülését szakhatósági eljárás keretében vagy szakkérdésként kell vizsgálni.

(2) A hatóság a tervezett tevékenység vagy beavatkozás elvégzéséhez nem járulhat hozzá, ha a tervezett beavatkozás a védett kulturális örökségi elemet veszélyezteti.”

(2) A Kötv. 93. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben:)

„b) jelölje ki az e törvényben meghatározott feladatok tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságokat és feladatkörrel rendelkező egyéb szerveket, és állapítsa meg az azok eljárására és szolgáltatásaira vonatkozó szabályokat, beleértve a hatóságok eljárásaiban vizsgálandó kulturális örökségvédelmi szempontokat és szakkérdéseket, a szakkérdések vizsgálatára a kormányhivatalhoz örökségvédelmi érdekből történő kirendelés szabályait, valamint az eljárások alóli mentesség feltételeit;”

12. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosítása

12. §

(1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hatóság az eljárást megszünteti, ha)

„h) a hatósági eljárásért illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat (a továbbiakban: díj) kell fizetni, vagy a hatóság az ügyfelet eljárási költség előlegezésére kötelezi, és az ügyfél a fizetési kötelezettségének a hatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt nem tesz eleget és költségmentességben sem részesül,”

(2) A Ket. 33. § (3) bekezdés *i*) pontja a következő rendelkezéssel egészül ki:

(Ha jogszabály ezt nem zárja ki, az ügyintézési határidőbe nem számít be:)

„i) a kérelmező ügyfelet az eljárási költség előlegezésére kötelező döntés közlésére irányuló intézkedéstől az annak teljesítéséig terjedő idő,”

(3) A Ket. 153. §-a a következő 14a. ponttal egészül ki:

(Eljárási költségek:)

„14a. a tényállás tisztázásához szükséges, az eljáró hatóság által végzett műszeres (laboratóriumi vagy más speciális eszköz használatát igénylő) vizsgálat azon költsége, amelyet az eljárásért fizetendő illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj nem tartalmaz,”

13. A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosítása

13. §

A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény 5. § (3) bekezdésében és 7. § (3) bekezdésében az „állami főépítésznek” szövegrész helyébe az „állami főépítészeti hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatalnak” szöveg lép.

14. A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása

14. §

(1) A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngvtv.) 1. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kisajátításról szóló törvény hatálya alá tartozó kisajátítási eljárás nem nyilvánítható kiemelt jelentőségű üggyé.”

(2) Az Ngvtv. a következő alcímmel és 1/A. §-sal egészül ki:

„A kiemelt jelentőségű ügyben eljáró hatóságok és szakhatóságok

1/A. § (1) Kiemelt jelentőségű ügyben első fokon

- a) a Kormány által rendeletben kijelölt hatóság, ennek hiányában az a hatóság jár el, amely az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerint elsőfokú hatóságként jár el,
- b) szakhatóságként a Kormány által rendeletben kijelölt hatóság, ennek hiányában az a hatóság jár el, amely az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerint elsőfokú szakhatóságként jár el.

(2) Kiemelt jelentőségű ügyben a fellebbezés elbírálására jogosult

- a) a Kormány által rendeletben kijelölt hatóság, ennek hiányában az a hatóság, amely az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerint másodfokú hatóságként jár el,
- b) szakhatóságként a Kormány által rendeletben kijelölt hatóság, ennek hiányában az a hatóság, amely az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerint másodfokú szakhatóságként jár el.

(3) Ha a kiemelt jelentőségű ügyben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény vagy az ügyfajtára vonatkozó különös hatósági eljárási szabályokat megállapító törvény kizárja a fellebbezést vagy másodfokú szakhatóság közreműködését, akkor a kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánító kormányrendeletben nem kell a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságot vagy másodfokú szakhatóságot kijelölni.”

(3) Az Ngtv. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A kiemelt jelentőségű ügyben eljáró hatóság az általa meghozott döntéseket - az eljárás során a személyesen az ügyfélnek szóló végzések kivételével - hirdetményi úton közli.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hirdetményi úton történő közlés esetén, ha a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg, vagy alapvető jogát vonja el vagy korlátozza, a kiemelt jelentőségű ügyben a hatóság az ismert ügyfelet a döntés szövegéről – a hirdetmény kifüggesztésével egyidejűleg – az ügyfél tekintetében az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint alkalmazható egyéb kapcsolattartási forma használatával is tájékoztatja. A közlés jogkövetkezményei ilyen esetben is a hirdetményi úton történő közléshez kapcsolódóan állnak be. A döntés közlésének napja – a kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánító kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – a hirdetmény kifüggesztését követő 5. nap.”

(4) Az Ngtv.

- a) 3. § (1) bekezdésében a „két hónap” szövegrész helyébe a „negyvenkét nap” szöveg,
- b) 3. § (6) bekezdésében a „határidőt” szövegrész helyébe a „határidőt egy alkalommal,” szöveg,
- c) 5. § (1) bekezdésében az „ügy engedélyezési eljárásában” szövegrész helyébe az „ügyben” szöveg,

d) 6/A. §-ában a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg lép.

(5) Hatályát veszti az Ngtv. 1. § (1) bekezdésében az „engedélyezési” szövegrész.

15. A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítása

15. §

(1) A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 10. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem jár kártalanítás)

„b) az olyan épületért,

ba) amelynél az építést, a használatbevételt vagy fennmaradást engedélyező jogerős határozat a későbbi lebontás esetére a kártalanítást kizárta,

bb) amelynek a lebontását az építésügyi vagy az építésfelügyeleti hatóság jogerős döntéssel elrendelte.”

(2) A Ktv. 4. § (1) bekezdés c) pontjában, d) pont dc) alpontjában és m) pont mb) alpontjában az „állami főépítész” szövegrész helyébe az „állami főépítész hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal” szöveg lép.

16. A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása

16. §

(1) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfv.) 2. §-a a következő 5a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„5a. földvédelmi szakkérdés vizsgálata: a termőföld mennyiségi védelmére vonatkozó jogszabályi előírásoknak való megfelelés vizsgálata bármely hatósági eljárásban;”

(2) A Tfv. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az ingatlanügyi hatóság földvédelmi szakkérdést vizsgál vagy más hatóságok engedélyezési eljárásaiban földvédelmi szakhatóságként működik közre, a termőföld védelmének érvényesítése érdekében érvényre kell juttatni, hogy az engedélyezési eljárás alá

első tevékenység végzése, létesítmény elhelyezése, jogosultság gyakorlása lehetőség szerint a gyengébb minőségű termőföldeken, a lehető legkisebb mértékű termőföld igénybevételével történjen.”

(3) A Tfv. „Földvédelmi eljárás” alcíme a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A. § Földvédelmi szakkérdés vizsgálata során a 8. § (1)–(3) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell.”

(4) A Tfv. 14. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az eredeti állapot helyreállítását – a (4) bekezdés szerinti bejelentést követő 15 napon belül – az ingatlanügyi hatóság helyszíni ellenőrzéssel állapítja meg.”

(5) A Tfv. 14/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az ingatlanügyi hatóság a bejelentésben foglaltakat megvizsgálja. Ha a vizsgálat eredményeként megállapításra kerül, hogy a bejelentés megfelel az (1)–(5) bekezdésben foglaltaknak, a bejelentés elfogadásáról értesíti a bejelentőt. Ha a vizsgálat eredményeként megállapításra kerül, hogy más célú hasznosítás engedélyköteles lett volna, megindítja az engedély nélküli más célú hasznosítás esetére irányadó eljárást.”

(6) A Tfv. 15/B. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a végleges más célú hasznosítással érintett területet a jogosult a cél-kitermelőhely megszüntetése esetére irányadó szabályok alapján kiadott jogerős határozat előírásainak megfelelően úgy állítja helyre, hogy ennek eredményeként a végleges más célú hasznosítással érintett terület egésze vagy annak egy része e törvény szerinti újrahhasznosítása valósul meg, a jogosult köteles az újrahhasznosítást az ingatlanügyi hatóságnak bejelenteni.”

(7) A Tfv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § Az első fokon kérelemre, illetve bejelentésre induló földvédelmi eljárásért – ideértve az ingatlanügyi hatóságnak a külön jogszabály szerinti, a termőföld mennyiségi védelmének érvényre juttatásával kapcsolatos szakhatósági közreműködését is –, a földvédelmi eljárásban igénybe vehető valamennyi jogorvoslati eljárásért e törvény végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott összegű igazgatási szolgáltatási díjat (a továbbiakban: díj) kell fizetni.”

(8) A Tfv. 66. § (3) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a földügyért felelős miniszter, hogy)

„*d)* a földvédelmi eljárás igazgatási szolgáltatási díjának mértékét, a befizetésére, kezelésére, nyilvántartására és felhasználására vonatkozó szabályokat az adópolitikáért felelős

miniszterrel, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatal irányítására kijelölt miniszterrel egyetértésben”

(kiadott rendeletben határozza meg.)

(9) A Tfv.

- a) 7. § (2) és (3) bekezdésében a „földvédelmi eljárás során” szövegrész helyébe a „földvédelmi eljárás, illetve a földvédelmi szakkérdés vizsgálata során”,
- b) 8. § (2) bekezdésében az „A szakhatósági állásfoglalás kialakítása során” szövegrész helyébe az „A szakhatósági állásfoglalás kialakítása, illetve a földvédelmi szakkérdés vizsgálata során”,
- c) 14/C. § (1) bekezdésében a „termőföldön – a katasztrófavédelmi szervnek, a környezetvédelmi hatóságnak, illetve a vízügyi hatóságnak az élet, illetve anyagi javak mentésére, valamint a védekezésre irányuló intézkedéseinek befejezésétől” szövegrész helyébe a „termőföldön – az élet, illetve anyagi javak mentésére, valamint a védekezésre irányuló intézkedések befejezésétől”

szöveg lép.

(10) Hatályát veszti a Tfv.

- a) 6. § (8) bekezdésében az „a talajvédelmi hatósággal közös” szövegrész,
- b) 6/A. § (2) bekezdésében az „a talajvédelmi hatósággal közös” szövegrész,
- c) 14/A. § (8) bekezdés záró szövegrészében az „a talajvédelmi hatósággal közös” szövegrész,
- d) 17. § (3) bekezdésében az „a talajvédelmi hatóság bevonásával” szövegrész,
- e) 18–20. §-a és a 18. §-t megelőző az „A földvédelmi és az újrahasznosítási eljárás igazgatási szolgáltatási díja” alcím cím,
- f) 66. § (3) bekezdés b) pontjában az „a földvédelmi hatósági eljárás és” szövegrész.

17. A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

17. §

A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 33/A. § (2) és (4) bekezdésében az „az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter” szövegrész helyébe az „a központi anyakönyvi szerv” szöveg lép.

18. Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítása

18. §

(1) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: Atv.) „Szakmai irányítás és felügyelet” alcíme a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § A hazai anyakönyvezési eljárásban fellebbezésnek helye nincs.”

(2) Az Atv. a következő 101. §-sal egészül ki:

„101. § E törvénynek a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi ... törvénnyel módosított rendelkezéseit a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi ... törvény hatálybalépése előtt indult, folyamatban lévő hazai anyakönyvezési ügyekben is alkalmazni kell.”

19. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

19. §

Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény

a) 462/D. § (5) bekezdésében a „kincstár” szövegrészek helyébe a „családtámogatási feladatokat ellátó fővárosi és megyei kormányhivatal” szöveg,

b) 462/D. § (6) bekezdésében a „kincstár” szövegrész helyébe a „családtámogatási feladatokat ellátó fővárosi és megyei kormányhivatal” szöveg

lép.

20. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

20. §

(1) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 14. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adóhatóság az ellátás megállapítása céljából a rehabilitációs hatóság megkeresésére a megkereséstől számított 15 napon belül közli

a) a 2009. december 31-ét követő időszakra vonatkozóan a biztosításban töltött napok számát,
 b) a 2010. december 31-ét követő időszakra vonatkozóan – a havi átlagjövedelem meghatározása érdekében – az adózás rendjéről szóló törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban bevallott pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapot képező havi jövedelmi adatokat.”

(2) Az Mmtv. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a rehabilitációs hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglaltakról komplex minősítést végzett, a szakhatósági állásfoglalás, hatósági bizonyítvány, komplex minősítés időbeli hatálya alatt a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárásban nem kell ismételt komplex minősítést végezni.”

(3) Az Mmtv.

a) 21. § (3) bekezdésében a „kincstár” szövegrész helyébe a „családtámogatási ellátásokat megállapító szerv” szöveg,
 b) 22. § b) pontjában a „szakhatósági állásfoglalás” szövegrész helyébe a „szakhatósági állásfoglalás, hatósági bizonyítvány, minősítés” szöveg,
 c) 28. § (1) bekezdés b) pontjában a „komplex minősítésre” szövegrész helyébe a „rehabilitációs hatóság által végzett komplex minősítésre, rehabilitációs és orvosszakértői feladatok ellátására” szöveg,
 d) 37. § (1) bekezdésében a „szakhatósági állásfoglalásokra” szövegrész helyébe a „szakhatósági állásfoglalásokra, hatósági bizonyítványokra, komplex minősítésekre” szöveg

lép.

(4) Hatályát veszti az Mmtv.

a) 8. § (2) bekezdésében az „ , és együttműködik az állami foglalkoztatási szervvel” szövegrész,
 b) 8. § (3) bekezdésében az „az állami foglalkoztatási szervvel,” szövegrész,
 c) 14. § (4) és (5) bekezdése,
 d) 21/B. § (4) bekezdése.

21. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

21. §

(1) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 161. § (2) bekezdés l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a banktitok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn]

„1) a lakáscélú támogatások igénybevételének és felhasználásának jogszerűsége céljából feladatkörében ellenőrzést végző fővárosi és megyei kormányhivatallal, kincstárral, lakásgazdálkodásért és lakáspolitikáért felelős miniszterrel, valamint pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszterrel, továbbá a jogalap nélkül felvett fogyatékosági támogatás összegének megtérülése érdekében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatallal,”

[szemben e szerveknek a pénzügyi intézményhez intézett írásbeli megkeresése esetén.]

(2) A Hpt. 161. § (2) bekezdés i) pontjában a „kormányrendelet” szövegrész helyébe a „kormányrendeletek” szöveg, a „kincstárral” szövegrész helyébe a „fővárosi és megyei kormányhivatallal” szöveg lép.

22. A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény eltérő szöveggel történő hatályba léptetése

22. §

(1) A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 99. §-ának a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 68/A. § (1) bekezdését, (3) bekezdés b) pontját és (4) bekezdését módosító rendelkezése a „kincstárnál” szövegrész helyett a „fővárosi és megyei kormányhivatalnál” szöveggel lép hatályba.

(2) A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 259. §-ának a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény

a) 15. § (1) bekezdés b) pontját módosító rendelkezése a „kincstárnál” szövegrész helyett a „fővárosi és megyei kormányhivatalnál” szöveggel, és

b) 15. § (3) bekezdését módosító rendelkezése a „kincstár” szövegrész helyett a „fővárosi és megyei kormányhivatal” szöveggel

lép hatályba.

23. Záró rendelkezések

23. §

Ez a törvény 2015. április 1-jén lép hatályba.

24. §

(1) Amennyiben törvény másként nem rendelkezik, e törvény vagy az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi ... törvény alapján 2015. április 1-jével a fővárosi és megyei kormányhivatal (a továbbiakban: kormányhivatal), illetve a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala (a továbbiakban: járási hivatal) feladat- és hatáskörébe kerülő, folyamatban lévő ügyekben az a szerv jár el, amelynek hatáskörébe a feladat ellátása a jogszabály rendelkezése szerint kerül.

(2) A folyamatban lévő ügyekben a 2015. április 1. előtt végzett eljárási cselekmények hatályát és a megkezdett határidőket nem érinti, hogy az eljárás lefolytatása 2015. április 1-jével a kormányhivatal, illetve a járási hivatal feladat- és hatáskörébe kerül.

(3) A (2) bekezdés megfelelően alkalmazandó a 2015. április 1-jével a kormányhivatal, illetve a járási hivatal feladat- és hatáskörébe kerülő, más hatóság eljárásában felhasználandó szakhatósági állásfoglalás kiadására irányuló, folyamatban lévő szakhatósági eljárásra.

(4) Amennyiben a folyamatban lévő ügyben 2015. április 1-jét megelőzően olyan szakhatóság adott ki szakhatósági állásfoglalást, amelyet 2015. április 1-jét követően már nem kell bevonni az adott eljárásba, az eljáró hatóság a határozatát a szakhatósági állásfoglalásban meghatározott szakkérdés tekintetében kizárólag a már kiadott szakhatósági állásfoglalásra alapozza.

(5) A 2015. április 1-jét megelőzően indult ügyben folyamatban lévő szakhatósági eljárás 2015. április 1-jén a törvény erejénél fogva egyesül azzal az eljárással, amelyben a szakhatóság megkeresésére sor került, ha a szakhatósági eljárásban vizsgálandó szakkérdést a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság szakhatósági közreműködés nélkül a saját eljárásában vizsgálja. Az eljárások egyesítésére egyebekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33/B. §-a alkalmazandó azzal, hogy az egyesítés nem érinti a 2015. április 1. előtt végzett eljárási cselekmények hatályát és a megkezdett határidőket.

(6) A 2015. április 1-jét megelőzően előzetes szakhatósági állásfoglalás iránt indult eljárást meg kell szüntetni, ha a szakhatósági eljárásban vizsgálandó szakkérdést a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság szakhatósági közreműködés nélkül a saját eljárásában vizsgálja. Az előzetes szakhatósági eljárásért megfizetett illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat vissza kell téríteni annak, aki azt megfizette. A visszatérítés iránt a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság intézkedik.

Általános indokolás

A Kormány kiemelt célkitűzése az Államreform program keretében a közigazgatás hatékonyságának növelése, az eddigieknél összefogottabban, ellenőrzöttebben és költségtakarékosan működő területi államigazgatás megteremtése, ezáltal a Kormány területi feladatellátása hatékonyságának és eredményességének megvalósítása. Mindennek érdekében került benyújtásra az Országgyűlés elé az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amely egyes területi államigazgatási szerveknek a fővárosi és megyei kormányhivatalokba történő integrálásához, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok belső szervezetének átalakításához szükséges, elsősorban szervezeti változásokat alapozza meg. A területi államigazgatás szervezeti oldalának átalakításához szükséges ugyanakkor a hatósági eljárások szabályozásának megfelelő átalakítása is.

Az egységes fővárosi és megyei kormányhivatali, illetve járási (fővárosi kerületi) hivatali szervezet kialakításának ugyanis együtt kell járnia a hatósági eljárások egyszerűsítésével és gyorsításával. A területi államigazgatás átalakításával az eljárások intézésének a gyorsítása várható, amely nem az általános ügyintézési időtartam (21 nap) csökkentésével, hanem a bruttó ügyintézés időtartamának (azon eljárásokra is tekintettel, amelyeket az ügyintézésbe nem kell beleszámítani) csökkenésével valósul meg azzal, hogy pl. megszűnnek a kormányhivatali rendszeren belüli szakhatósági eljárások. A törvényjavaslat ezen törvényi szintű változásokhoz szükséges módosításokat tartalmazza az egyes hatósági eljárásokkal összefüggésben.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény (a továbbiakban: Szt.) módosításával a jelenleg biztosítható méltányossági ápolási díj a társadalombiztosítási jogszabályok alapján egészségügyi szolgáltatásra jogosít, illetve szolgálati időnek minősül. Annak érdekében, hogy a 2015. március 1-jén hatályba lépő változások ne jelentsenek méltánytalan hátrányt az ellátotti kör számára, indokolt annak szabályozása, hogy a méltányossági ápolási díj helyébe lépő települési támogatás bizonyos feltételek teljesülése esetén a társadalombiztosítási viszonyok tekintetében azonos jogkövetkezményeket vonjon maga után. Átmeneti rendelkezés biztosítja továbbá, hogy a méltányossági ápolási díjhoz kapcsolódó társadalombiztosítási jogosultságok az ellátás helyébe lépő települési támogatás esetében is folyamatosan érvényesíthetőek legyenek.

Az Szt. módosításával rendezésre kerülnek a járási hivatalok azon, a szociális igazgatást érintő eljárásai, amelyek esetében megszűnik a korábbi szakhatósági eljárás. Hatályon kívül helyezésre kerülnek továbbá az aktív korúak ellátásának járási hatáskörbe emelése miatt az Szt. lakókörnyezet rendezettségére vonatkozó szabályai.

A 2. §-hoz

A munkavédelemről szóló törvény módosításával biztosításra kerül, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalban a feladat- és hatáskörök címzettje munkavédelmi hatóságként a fővárosi és megyei kormányhivatal legyen.

A 3. §-hoz

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) módosításával a környezetvédelmi hatósági eljárásokban vizsgálandó szakkérdések vizsgálatával összefüggésben szükségessé váló rendelkezések kerülnek megalkotásra. Bevezetésre kerül a szakértői közreműködés biztosításához szükséges törvényi kivétel megteremtése a Kvt.-ben, továbbá a szakértői közreműködéshez, a szakértői közreműködés díjazásához, illetve az egyéb eljárási költségek megalkotásához szükséges felhatalmazó rendelkezések.

A 4. §-hoz

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosításával a TAJ-számot kezelő szervek a TAJ-számot a törvényekben meghatározott nyilvántartásokkal, járulékok levonásával, bevallásával, befizetésével, behajtásával, a társadalombiztosítási szervek által folyósított pénzbeli ellátásokra való jogosultsággal, azok kifizetésével, illetve ellenőrzésével kapcsolatos eljárások mellett a kifizetett ellátások visszafizetésével, megtérítésével kapcsolatban is kezelhetik. A Javaslat továbbá a lakáscélú állami támogatásokkal összefüggő adatkezelésre jogosult szerveket is pontosan meghatározza.

Az 5. §-hoz

A területfejlesztési és területrendezési törvény módosításával meghatározásra kerül, hogy az állami főépítészeti hatáskörében a fővárosi és megyei kormányhivatal látja el a területrendezési hatósági eljárással összefüggő hatósági feladatokat.

A 6. §-hoz

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény módosításával biztosításra kerül, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalban a feladat- és hatáskörök címzettje a szakigazgatási szervi rendszer megszűnésével a kormányhivatal lesz, így a munkaügyi felügyelő helyett a törvényben a munkaügyi hatóság kerül megjelölésre az egyes feladat- és hatáskörök tekintetében eljáró szervként. Továbbá a HM Hatósági Hivatal (a továbbiakban: Hatóság) alaptevékenységi körébe tartozó hatósági feladatokat, illetve a hatáskör gyakorlóját és szintjét a munkaügyi hatósági terület kivételével kormányrendeletek állapítják meg. A Javaslat ennek megfelelően kívánja szabályozni a honvédelmi foglalkoztatók vonatkozásában az elsőfokú munkaügyi

hatóság kijelölését. A javaslat továbbá fenntartja, illetve kiegészíti a honvédelmi miniszter részére adott hatályos felhatalmazást.

A 7. §-hoz

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosításával meghatározásra kerül, hogy az egészségügyi és személyazonosító adatot az ártámogatás elszámolása, valamint a társadalombiztosítási ellátások megállapítása, kifizetése és a kifizetett ellátások visszafizetése, megtérítése érdekében is lehet kezelni. Kijelölésre kerül továbbá a járási (fővárosi kerületi hivatal) adatkezelőként azokban szociális és rehabilitációs eljárásokban, amelyekben korábban szakigazgatási szerv járt el szakhatóságként.

A 8. §-hoz

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényben személyes adatok kezelésére az állami főépítész helyett a fővárosi és megyei kormányhivatal, illetve a járási (fővárosi kerületi) hivatalok mint az építésügyi hatáskörök gyakorlói kapnak kijelölést.

A 9. §-hoz

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényben átvezetésre kerülnek a családtámogatási feladatok ellátásával összefüggő szervezeti és eljárási változások.

A 10. §-hoz

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosításának célja, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok is kezelhessék az ellátások kifizetésével, a kifizetett ellátások visszafizetésével, megtérítésével kapcsolatos személyes adatokat, tekintettel arra, hogy ezek a feladatok az OEP-től a kormányhivatalokhoz kerülnek. Továbbá a szakigazgatási szervek integrációjának eredményeként a keresőképeség, keresőképtelenség vizsgálatával, ellenőrzésével kapcsolatos feladatok kormányhivatalokhoz történő telepítésével az OEP és a rehabilitációs szakigazgatási szervek helyett a fővárosi és megyei kormányhivatalok fogják ellátni a keresőképeség elbírálásának felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokat. A már kifizetett ellátások megtérítésével kapcsolatos döntéseket a jövőben a fővárosi és megyei kormányhivatal hozhatja meg.

Mindezek mellett az ellátás-szervezéssel kapcsolatos feladatokat a jövőben a GYEMSZI helyett az OEP fogja ellátni el, így okafogyottá válik az OEP által kezelt országos várólista nyilvántartással kapcsolatban a térségi betegút-szervezésért felelős szerv külön történő nevesítése.

A 11. §-hoz

A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításához kapcsolódó szabályozás átalakítása kiterjed a kulturális örökségvédelmi szakhatósági eljárások módosítására is. A fővárosi és megyei kormányhivatalok, illetve járási hivatalok külső-belső integrációja során az örökségvédelmi hatóság egyes esetben továbbra is mint szakhatóság jár el, ugyanakkor az esetek többségében a kormányhivatalon belüli szervezeti egységként szakkérdés vizsgálatát folytatja le. A Kötv. a „szakhatósági feladatok” fogalmát használja, amelyet a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításához kapcsolódó szabályozás átalakításával – az egyértelmű szabályozás céljából – pontosítani szükséges.

A 12. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalok szakigazgatási szervei megszűnésével a kormányhivatalokon belüli szakhatósági eljárások is megszüntetésre kerülnek. A szakhatósági hatáskörbe tartozó szakkérdések vizsgálata az eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal, illetve fővárosi és megyei kormányhivatal hatáskörébe kerül. A szakhatósági eljárás igazgatási szolgáltatási díja megszűnik, és abban az esetben, amennyiben az adott szakkérdés vizsgálatára sor kerül az eljáró hatóság eljárásában, annak – jogszabályban meghatározott, a korábbi szakhatósági díjnál nem magasabb – eljárási költségét a kérelmező ügyfél előlegezi és viseli a Ket. általános szabályai szerint. Amennyiben a tényállás tisztázásához speciális vizsgálat (tipikusan nagy értékű laboratóriumi eszköz használata) szükséges, ennek költsége is eljárási költségnek minősül.

A 13. §-hoz

A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló törvényben meghatározásra kerül, hogy állami főépítész hatáskörben a fővárosi és megyei kormányhivatal jár el.

A 14. §-hoz

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény (a továbbiakban: Ngtv.) módosítása alapján a kiemelt jelentőségű ügyben főszabályként a Kormány által rendeletben kijelölt hatóságok és szakhatóságok, kijelölés hiányában pedig az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerinti hatóságok és szakhatóságok fognak eljárni. A javaslat előtti szabályozás alapján kijelölés hiányában a kiemelt jelentőségű ügyekben a hatáskörök automatikusan eggyel magasabb szintre tolódtak volna, a törvény hatálybalépése óta eltelt időben megalkotott, egyes kiemelt beruházásokra vonatkozó kormányrendeletek esetén azonban a jogalkotók nem éltek ezzel a lehetőséggel. Éppen ellenkezőleg, minden esetben eljáró hatóságok és szakhatóságok kerültek kijelölésre, melyek a legtöbb esetben megegyeztek az adott ügyre nézve egyébként is hatáskörrel rendelkező hatósággal. Az eltérés leggyakrabban az illetékesség területén mutatkozott meg, amikor ugyanolyan hatáskörű, de más illetékességű hatóság vagy szakhatóság került kijelölésre. Kisebbszámú fordult csak elő, hogy az egyébként másodfokú hatáskörrel rendelkező hatóság került kijelölésre elsőfokú hatósággal. Éppen

ezért indokolt a korábbi szabályozás megváltoztatása, melynek eredményeképpen az válik főszabállyá, hogy az adott ügyfajtára vonatkozó jogszabály szerinti hatóságok és szakhatóságok fognak eljárni a kiemelt jelentőségű ügyekben, az egyes kormányrendeletekben pedig csak akkor kell majd a kijelölés eszközével élnie a jogalkotónak, ha ettől el kíván térni. Egyértelműen meghatározásra kerül ugyanakkor, hogy a kisajátítási törvény alá eső kisajátítási eljárás nem nyilvánítható kiemelt jelentőségű üggyé.

A kiemelt jelentőségű ügyek tekintetében az a gyakorlat alakult ki, hogy az egyedi kormányrendeletekben a jogalkotó előírta, hogy a döntéseket – az eljárás során a személyesen az ügyfélnek szóló végzések kivételével – hirdetményi úton kell közölni. Az alapvető jogok biztosának vizsgálata során azonban felmerült, hogy az ügyféli jogok gyakorlása és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog biztosítása érdekében a döntések kötelezően hirdetményi úton történő közzétételének előírása mellett legyen lehetősége a hatóságnak a döntést más módon is (pl. postai kézbesítés) közölni az ügyfelekkel.

A javaslat alapján általános jelleggel kerül előírásra, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekben a hatóság a döntést hirdetményi úton közli, párhuzamosan azonban az is előírásra kerül, hogy ha a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg, vagy alapvető jogát vonja el, vagy korlátozza, az ügyfelet a hatóság egyidejűleg egyéb kapcsolattartási forma alkalmazásával is tájékoztatja azzal, hogy a közlés jogkövetkezményei ilyen esetben is a hirdetményi úton történő közléshez kapcsolódóan állnak be. A közlés napja főszabály szerint a hirdetmény kifüggesztését követő 5. nap, ettől azonban az egyes kormányrendeletek eltérően szabályozhatnak, szükség esetén más napot állapíthatnak meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézési időt a hatóság csak egy alkalommal hosszabbíthatja meg, így a javaslat a kiemelt jelentőségű ügyek tekintetében is egyértelműsíti, hogy a határidő meghosszabbítására a hatóság vezetőjének csak egy alkalommal van lehetősége. A Ket. 33. § (1) bekezdése alapján az általános ügyintézési határidő a korábbi harminc napról huszonegy napra csökkent, így indokolt a kiemelt jelentőségű ügyekben alkalmazott ügyintézési határidők csökkentése is.

Az Ngtv. jelenlegi szabályai alapján csak közigazgatási hatósági engedélyezési ügyek nyilváníthatóak nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé, szükséges azonban, hogy a beruházásokhoz kapcsolódó, azok megvalósításával összefüggő, de nem engedélyezési jellegű hatósági ügyek esetén is legyen lehetőség a kiemelt jelentőségűvé nyilvánításra, így a javaslat alapján a beruházás összefüggő bármely közigazgatási hatósági ügy kiemelt jelentőségűvé nyilváníthatóvá válik.

A 15. §-hoz

A kisajátításról szóló törvény módosításával meghatározásra kerül, hogy akkor sem jár kártalanítás, ha az építmény bontását az építésfelügyeleti hatóság rendelte el, illetve az állami főépítéshez kötött feladat- és hatáskörökben a fővárosi és megyei kormányhivatal jár el.

A 16. §-hoz

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfv.) módosítása a kormányhivatali belső integráció miatt szükséges, mert az integrációt követően az ingatlanügyi hatóság (a földhivatal) földvédelmi szakhatósági közreműködése értelmezhetetlenné válik, így a javaslat a Tfv.-t kiegészíti a földvédelmi szakkérdés vizsgálatának fogalmával. Továbbá módosításra kerülnek az olyan rendelkezések, amelyekben a Tfv. nevesíti azon hatóságokat, amelyek szakigazgatási szervként megszűnnek, elveszítik szervezeti önállóságukat azáltal, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal szervezeti egységeivé válnak, és így az önálló földvédelmi eljárás vagy a földvédelmi szakhatósági közreműködés során megszűnik a hatáskörük is.

Ugyanakkor vannak olyan hatóságok, amelyek nem integrálódnak a kormányhivatalokba, így az ezen hatóságok engedélyezési eljárásaiban továbbra is fennmarad a földvédelmi szakhatósági közreműködés. A javaslat tehát megkülönbözteti a földvédelmi szakhatósági eljárást és az önálló földvédelmi eljárást, azaz a termőföld más célú hasznosításának engedélyezésére irányuló eljárást (ez utóbbi esetben is jelenleg a földhivatal az ügydöntő hatóság és más hatóságok működnek közre szakhatóságként), továbbá – az „egységes kormányhivatal” koncepciójára épülő eljárások miatt – a földvédelmi szakkérdés vizsgálatát.

Az „egységes kormányhivatal” koncepció alapján a földvédelmi szakhatósági eljárásért és az önálló földvédelmi eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakat összegszerűen pontosan meg kell határozni, ezért a javaslat hatályon kívül helyezi azokat a rendelkezéseket, melyek a földvédelmi szakhatósági eljárásért és a földvédelmi eljárásért fizetendő díjak mértékét határozzák meg. A díjak mértékét és azok befizetésének, kezelésének a részletes szabályait a Tfv. felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet határozza majd meg.

A 17. §-hoz

A bünyügyi nyilvántartó szerv felé az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter helyett a központi anyakönyvi szerv közli a névváltoztatással érintett, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás aktív nyilvántartás hatálya alá nem tartozó személyek adatait.

A 18. §-hoz

Az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosításával meghatározásra kerül, hogy a hazai anyakönyvezési eljárásban fellebbezésnek helye nincs, jogszabálysértés esetén közvetlenül a bírósághoz lehet fordulni.

A 19. §-hoz

Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvényben átvezetésre kerülnek a családtámogatási feladatok ellátásával összefüggő szervezeti változások.

A 20. §-hoz

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvényben átvezetésre kerülnek a fővárosi és megyei kormányhivatalok külső és belső integrációjával összefüggő szervezeti és eljárási változások.

A 21. §-hoz

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben átvezetésre kerülnek azok a változások, amelyek biztosítják, hogy a lakáscélú állami támogatásokkal összefüggő elsőfokú eljárásokban a Magyar Államkincstár helyett a fővárosi és megyei kormányhivatal járjon el.

A 22. §-hoz

A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény eltérő szöveggel történő hatályba léptetésével a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény, illetve a családok védelméről szóló törvény 2015. szeptember 1-jén hatályba lépő rendelkezései szerint is az egyes eljárásokban a fővárosi és megyei kormányhivatal jár el.

A 23. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 24. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.